

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 95.631 van 21 mei 2001
in de zaak A. 79.975/IX-1417.**

In zake : de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Pensioenen

tegen :

1. Eduardus PEETERS,
2. Adolphina VAN DE WEYER,
wonende te LANGDORP,
Oude Mechelsebaan 451.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Pensioenen, op 23 augustus 1998 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 26 mei 1998 van de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen waarbij aan de echtgenoten Eduardus PEETERS en Adolphina VAN DE WEYER met ingang van 1 augustus 1995 een ascendentenpensioen wordt toegekend;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 9 mei 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 19 april 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 mei 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. ALAERTS die, loco advocaten K. en C. HUBRECHTS, verschijnt voor de verwerende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Mario PEETERS, gewetensbezwaarde, komt op 14 januari 1994 om het leven bij een verkeersongeval te Langdorp. Hij was op weg van de plaats van zijn dienst als gewetensbezwaarde naar huis.

1.2. Zijn ouders, Eduardus PEETERS en Adolphina VAN DE WEYER, vragen op 18 augustus 1995 een ascendentenpensioen aan.

De commissie voor vergoedingspensioenen verwerpt deze aanvraag op 4 december 1996 op grond van de volgende redengeving :

"Overwegende dat uit het verslag van de juridische dienst van het Ministerie van Binnenlandse Zaken (Directie gewetensbezwaarden) blijkt dat de heer PEETERS op 13/1/1994, in hoedanigheid van werknemer van de VZW. Duinen en Heide, deel nam aan de door deze VZW. georganiseerde nieuwjaarsreceptie; dat hij op deze receptie aanwezig bleef tot 4 u 30 en toen besloot huiswaarts te keren; dat hij op de Oude Mechelsebaan in Aarschot rond 4 u 55 betrokken raakte in een verkeersongeval met dodelijke afloop (...);

In hoofddorde :

Overwegende dat het deelnemen aan de nieuwjaarsreceptie als dienstfeit kan beschouwd worden zolang de deelname zich situeert in een normale tijdsperiode; dat in die omstandigheid de verplaatsing van de receptie naar huis kan beschouwd worden als de weg van het werk naar huis;

Overwegende dat in het geval van de heer PEETERS niet kan gesproken worden over een normale tijdsperiode in verband met zijn zeer lange aanwezigheid op de nieuwjaarsreceptie; dat de stelling niet te verdedigen valt dat betrokkene een morele dwang ondervond om tot in de vroege uurtjes aanwezig te blijven op de receptie om de enkele reden dat de directeur van de VZW ook nog aanwezig was; dat in de gegeven omstandigheden het uur waarop het ongeval plaats had (4 u 55) zich niet situeert in de tijd welke vereist is om het begrip "verplaatsing van het werk naar huis" toe te passen;

In bijkomende orde :

Overwegende dat uit het verslag van de heer W. STROOBANTS (aangestelde deskundige) blijkt dat betrokkene wegens te hoge snelheid (134,8 km/u) de controle over het stuur verloor bij het ingaan van een bocht; dat aangezien het verband bewezen is tussen het verliezen van de controle over het stuur en de hoge snelheid, deze overdreven snelheid een fout uitmaakt welke het verband tussen het ongeval en het dienstfeit verbreekt;

Om deze redenen oordeelt de Commissie dat het verband tussen het ongeval en het dienstfeit verbroken is, zodat zij besluit de pensioenaanvraag te verwerpen".

1.3. De echtgenoten PEETERS-VAN DE WEYER tekenen op 11 februari 1997 tegen deze beslissing hoger beroep aan.

De commissie van beroep voor vergoedingspensioenen verklaart dit beroep op 26 mei

1998 ontvankelijk en gegrond. Het ascendentenpensioen wordt met ingang van 1 augustus 1995 toegekend.

Deze beslissing wordt in het bijzonder verslag als volgt verantwoord :

"Overwegende dat uit de vastgestelde gegevens, de snelheid en een te hoog alcoholgehalte en het niet dragen van de gordel, niet blijkt dat de fout dusdanig zwaar was dat zij een zware fout uitmaakt die het oorzakelijk verband tussen dienstfeit en het ongeval met zijn schadelijke gevolgen volledig doorbreekt".

Van deze beslissing wordt thans de vernietiging gevorderd.

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij in het tweede middel aanvoert dat het bestreden besluit gebrekkig gemotiveerd is doordat de commissie van beroep zonder de minste redengeving er zich mee vergenoegt te beslissen dat "uit de vastgestelde gegevens, de snelheid en een te hoog alcoholgehalte en het niet dragen van de gordel, niet blijkt dat de fout dusdanig zwaar was dat zij een zware fout uitmaakt die het oorzakelijk verband tussen het dienstfeit en het ongeval met zijn schadelijke gevolgen doorbreekt", terwijl de commissie van beroep om tot de afwezigheid van een zware fout te besluiten omstandig en duidelijk moet motiveren op grond van welke vaststellingen zij tot deze conclusie komt en dit in ieder geval wanneer zij terzake het beredeneerd advies van de commissaris-verslaggever tegensprekt; dat zij in dat verband laat gelden dat uit de feitelijke vaststellingen en de besluiten van de aangewezen expert duidelijk blijkt dat het dodelijk ongeval te wijten is aan de overdreven snelheid van 134,8 km/uur in een bocht waar de maximumsnelheid 90 km/uur bedraagt, dat het slachtoffer het risico ernstig heeft verzaamd door de veiligheidsgordel niet te dragen en vooral door het te

hoge alcoholgehalte van 1,56 gr. per liter bloed, dit is meer dan driemaal het toegelaten alcoholgehalte;

2.2. Overwegende dat de verwerende partijen in hun memorie van antwoord uiteenzetten dat de commissie van beroep soeverein heeft geoordeeld dat de fout niet dusdanig zwaar was dat zij een zware fout uitmaakt die het oorzakelijk verband tussen dienstfeit en het ongeval verbreekt en dat daarmee voldaan is aan de motiveringsverplichting;

2.3. Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord betoogt dat de soevereine appreciatiebevoegdheid van de beroepscommissie over de feitelijkeheden van de zaak haar niet ontslaat van de verplichting om haar beslissing derwijze te motiveren dat kan worden nagegaan of aan de wettelijke vereisten voor de toekenning van het pensioen werd voldaan;

2.4.1. Overwegende dat de commissie voor vergoedingspensioenen met haar besluit van 4 december 1996 de pensioenaanvraag van Eduardus PEETERS en Adolphina VAN DE WEYER verworpen heeft omdat, ook al kan het deelnemen aan een nieuwjaarsreceptie als een dienstfeit worden gezien zolang de deelname zich situeert binnen een normale tijdspanne, in dit geval de zeer lange aanwezigheid van Mario PEETERS op de nieuwjaarsreceptie tot gevolg heeft dat het ongeval zich niet situeert binnen de tijdspanne welke vereist is om het begrip 'verplaatsing van het werk naar huis' toe te passen; dat zij daar in bijkomende orde aan heeft toegevoegd dat de vastgestelde overdreven snelheid die de betrokkene de controle over het stuur heeft doen verliezen, een fout uitmaakt die het verband tussen het ongeval en het dienstfeit verbreekt;

Overwegende dat het beroep stoelde op de argumentatie dat het ongeval wel degelijk een verband vertoonde met de dienst en dat de deskundige niet formeel had vastgesteld dat het ongeval te wijten was aan de overdreven snelheid van de bestuurder aangezien het even goed het gevolg kon zijn van het uitwijken voor een vertrekkende vrachtwagen;

Overwegende dat de commissaris-verslaggever in zijn advies aan de commissie van beroep heeft gesteld dat "een zware fout het dienstverband kan verbreken op voorwaarde dat de Commissie duidelijk laat blijken op grond van welke gegevens zij tot de conclusie gekomen is dat het slachtoffer een zware fout begaan heeft"; dat naar zijn oordeel in dit geval het bestaan van een dergelijke zware fout blijkt uit de overdreven snelheid, "verzwaard door geen gordel te dragen en door een te hoog alcoholgehalte"; dat hij ook vermeldt enerzijds dat de deskundige in zijn verslag formeel gesteld heeft dat de overdreven snelheid in ieder geval de oorzaak is van het ongeval en anderzijds dat er van een vertrekkende vrachtwagen geen sprake kan zijn;

2.4.2. Overwegende dat, geplaatst voor de sub 2.4.1. geschetste gegevens, de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen het beroep slechts rechtsgeldig kon inwilligen indien haar besluit blijkt geeft van de redenen waarom het haar voorgelegde dossier en de daaruit blijkende vaststellingen op het stuk van de overdreven snelheid, het niet dragen van de veiligheidsgordel en het hoge alcoholgehalte volgens haar toch niet kunnen worden gezien als een zware fout die het verband tussen het ongeval en het werk doorbreekt;

Overwegende dat de commissie van beroep er zich toe beperkt heeft de stelling die de commissie voor

vergoedingspensioenen op het stuk van de door Mario PEETERS begane fout had ingenomen en die inmiddels ook gemotiveerd was bevestigd in het advies van de commissaris-verslaggever, in algemene bewoordingen en zonder nadere uitleg tegen te spreken; dat uit het bestreden besluit niet kan opgemaakt worden waarom de vastgestelde fouten toch niet zwaar genoeg wogen om het verband tussen het ongeval en de dienst te verbreken; dat de appreciatiebevoegdheid die de commissie van beroep bezit om uit te maken of de haar bewezen voorkomende feiten al dan niet een zware fout uitmaken haar niet vrijstelt van de verplichting om, in haar besluit, de redenen te doen kennen waarop zij dat standpunt steunt; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen van 23 augustus 1998 waarbij de beslissing van 26 mei 1998 van de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen waarbij aan de echtgenoten Eduardus PEETERS en Adolphina VAN DE WEYER met ingang van 1 augustus 1995 een ascendentenpensioen wordt toegekend.

Artikel 2.

Dit arrest zal in de registers van bovenvermelde commissie worden overgeschreven en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van de vernietigde beslissing.

Artikel 3.

De zaak wordt verwezen naar de anders samengestelde commissie van beroep voor vergoedingspensioenen.

Artikel 4.

De kosten van het beroep, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van de Belgische Staat.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenentwintig mei 2000 en een, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. DE BRABANDERE.